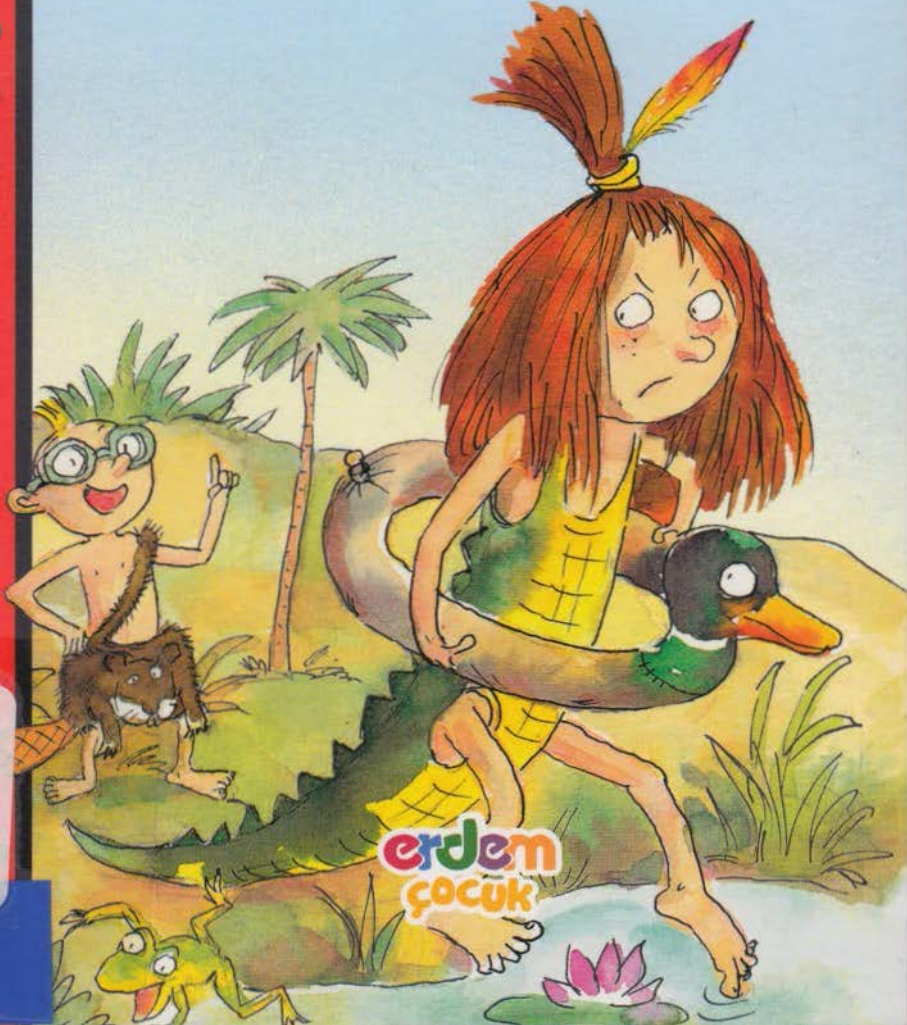

BERTRAND FICHO • ANNE WILSDORF

Okumayı Seviyorum 2

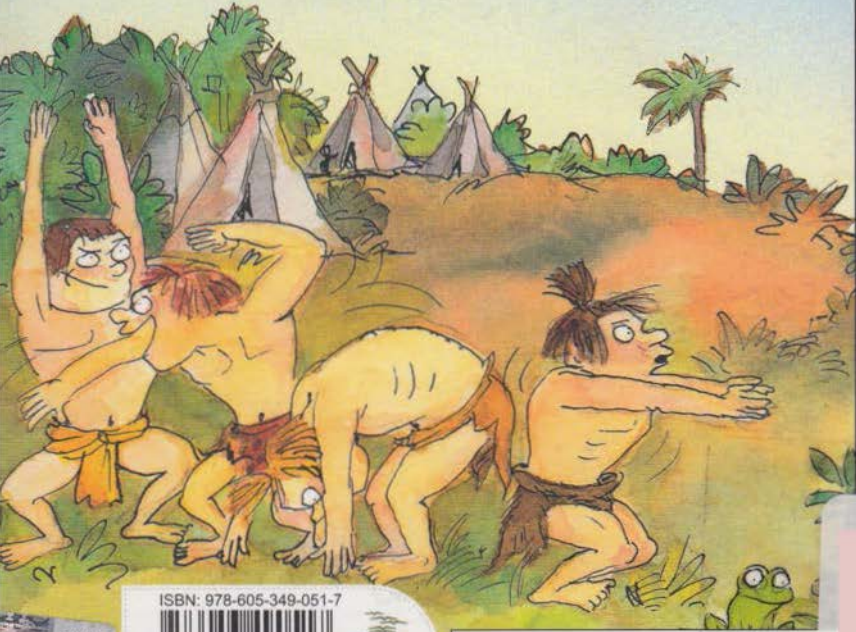
Okumayı

Orman Kibarları Yarışta

Orman Kibarları Yarışta

Tarih öncesindeyiz. Kabileler arası bir yüzme yarışı düzenlenir. Her kableden bir yüzücü katılacaktır yarışmaya. Gel gelelim, Orman Kibarları Kabilesi'nin suyla arası pek hoş değildir. Kurbağa değil ki onlar! Ama yarışmaya da katılmaları gerekir. Peki, kim temsil edecektir onları yarışmada? Tabi ki Minik Sincap!

ISBN: 978-605-349-051-7

9 786053 490517

www.secdiyayinlari.com

4,00

Bondrol Uygulamasına İlişkin Usul ve Esaslar Hakkında Yönetmeliğin 5. maddesinin ikinci fıkrası çerçevesinde bondrol taşıması zorunlu değildir.

Seviyorum 2

Okumayı

ORMAN KİBARLARI YARIŞTA

Okumayı Seviyorum II-9

ISBN: 978-605-349-051-7

Özgün Adı: Crapounette se jette à l'eau

Yazan: Bertrand Fichou

Resimleyen: Anne Wilsdorf

Çeviren: Egemen Demircioğlu

Editör: Melike Günyüz

© Bayard Editions, 2009

© Sedir Yayınları, 2012

© Egemen Demircioğlu, 2013

Türkçe Yayın Hakları Kalem Ajans aracılığıyla satın alınmıştır.

1. Baskı: Eylül 2013 (3000 adet)

Baskı: İklim Ofset Etiket ve Matbaacılık San. Tic. Ltd. Şti.

Defterdar Mah. Arpacı Hayrettin Sok. No: 21

Eyüp/İstanbul T: 0212 613 40 41

Matbaa Sertifika Numarası: 22398

SEDİR YAYINLARI A.Ş.

İkitelli OSB, Mutan San. Sit. 9. Blok, No: 44-46

34490 Başakşehir/İstanbul

T: 0212 486 34 00 F: 0212 486 34 01

bilgi@sediryayinlari.com www.sediryayinlari.com

Yayıncı Sertifika Numarası: 26483

Orman Kibarları Yarışta

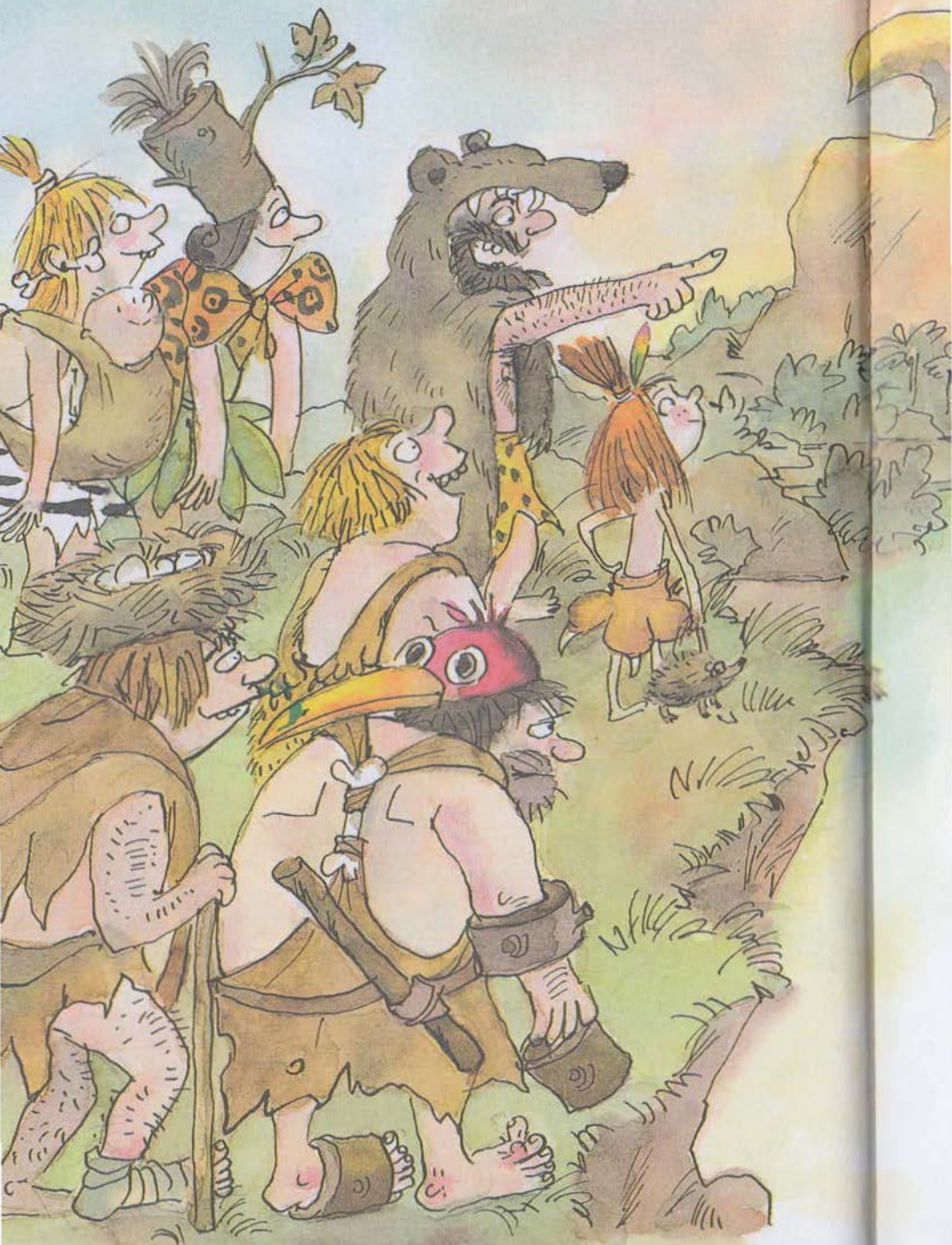

yazan
Bertrand Fichou

resimleyen
Anne Wilsdorf

Çeviren
Egemen Demircioğlu

erdem
ocuk

Büyük Yariřma

Orman Kibarları kabilesi, şefleri Koca Oğlan'ın peşi sıra yürüyordu. Ayaklarını sürüye sürüye homurdanarak ilerliyorlardı. Minik Sincap, ihtiyar bir ayı gibi soluyordu.

– Babiřko, günlerdir yürüyoruz. Kabileler Arası Büyük Toplantı'ya ne zaman varacağız?

– Hadi sana müjdeyi vereyim, Minik Sincap, diye cevap verdi Koca Oğlan. Vardık bile!

Elini uzatarak bir yeri gösterdi. Karşıla-rında duran    Akbaba Dağı'nın dibinde-ki bir vadiydi bu. Suları yemyeşil olan bir gölün etrafına yüzlerce çadır kurulmuştu.

Minik Sincap, sesi bile çıkmayacak kadar şaşırmıştı. Hayatında hiç bu kadar çok hayvanı bir arada görmemişti!

İhtiyar Keçi Sakal, Orman Kibarlarını karşıladı ve nezle olmuş bir kecininkine benzeyen sesiyle konuştu:

– Kabileler Arası Büyük Toplantı'ya hoş geldiniz! Gelmeyen bir tek siz kalmıştınız. Kuzenleriniz Sudan Çıkmazlar bile bura-

dalar. Haydi, siz de gidin onların yanına yerleşin.

Minik Sincap yumruklarını sıktı. Ne zaman Orman Kibarları, Sudan Çıkmazlarla bir araya gelseler, kuzeni Temiz Tırnaklı Dört Göz'e katlanmak zorunda kalıyordu. İşte, şu gelen de oydu zaten! Dört Göz, ufak bir kurt yavrusu gibi Minik Sincap'ın etrafında hoplayıp zıpladı:

– Bana ne senin kunduz kürkü mayon-

dan yahu? Hem sana bir şey söyleyeyim mi? Senin kunduz kürkü mayon gülünç!

– Hiç nazık değilsin, Minik Sincap. Bir kere, benim mayom gülünç değil. Yüzme yarışında onunla çok sükse yapacağım!

Minik Sincap yıldırım çarpmışa döndü:

– Ne yüzme yarışı?

– Keçi Sakal'ın düzenlediği yüzme yarışı. Yarın yapılacak, diye cevap verdi Dört Göz. Bütün kabileler katılacak yarışa. Her kabileden genç bir yüzücü kendi halkını temsil edecek ve kabilesinin onurunu korumaya çalışacak. Hem de biliyor musun,

Sudan ıkmaazlar adına yarışmak üzere ben seçildim. Orman Kibarları adına kim yarışacak?

Minik Sincap artık Dört Göz'ü dinlemiyordu bile. Panik hâlinde Orman Kibarlarının yanına koştı. Çünkü babası Koca Oğlan, kabileden birinin muhakkak yarışmaya katılmasını isteyecekti. Ama küçük bir sorun vardı: Orman Kibarlarında KİMSE YÜZME BİLMİYORDU! Minik Sincap bile! Ve bütün zor işler hep Minik Sincap'a yıkılırdı...

Orman Kibarları Kurbağa Değildir

Kabilenin bütün üyeleri, yarışmada onları temsil edecek kişiyi seçmek üzere toplanmıştı. Koca Oğlan, Minik Sincap'ı ağzında kocaman bir gülümsemeye karşıladı. Samimi olamayacak kadar büyük bir gülümsemeydi bu.

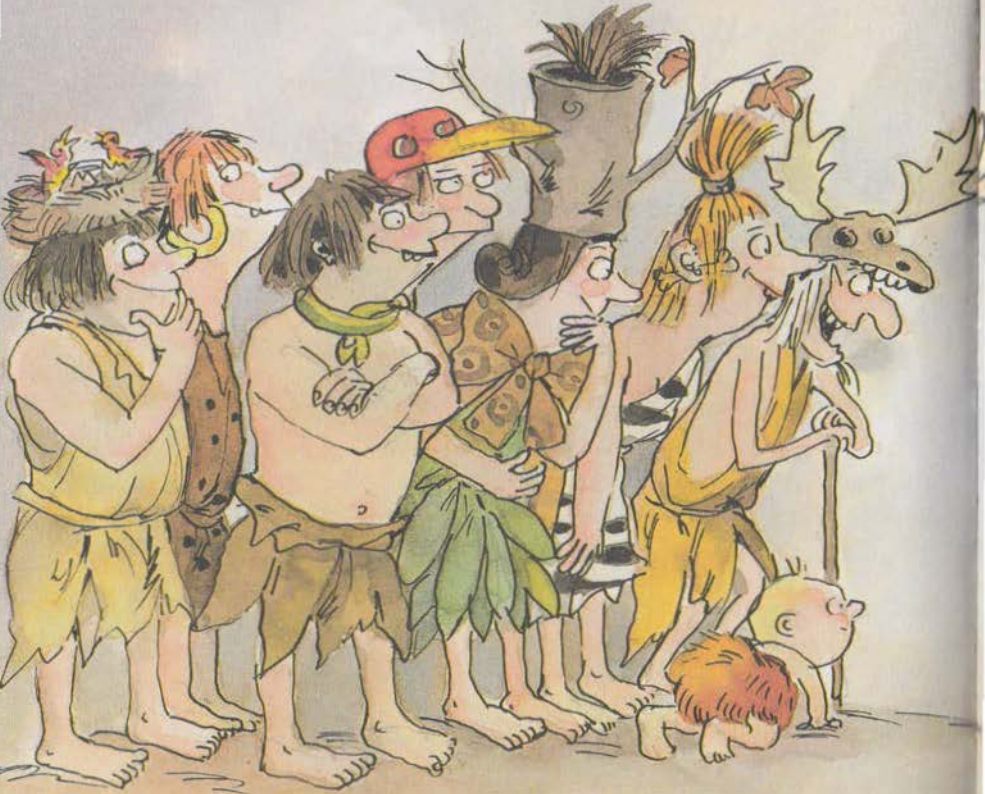
– Benim tatlı kızım, bir tanem benim! Seni gördüğümüze hepimiz çok sevindik. Seninle bir şey konuşmamız lazım...

Hi! Aman yarabbi! Minik Sincap nefes alamıyordu. Annesi de kirpiklerini kırpıştırmaya başlamıştı:

– Seninle ne kadar gurur duyuyorum bilemezsin, canım yavrum benim!

Minik Sincap neler olup bittiğini anladı ve derhâl karşı çıktı:

– Hayııır! Başka birini bulun. Ben bütün kabilelerin önünde kendimi rezil edemem!

Ben de sizin kadar yüzme özürlüyüm! Niye ben yarışacaktım ki?

– Çünkü yetişkinlerin yarışmaya katılması yasak.

– O zaman..... Bebek Berk var, diye bağırdı Minik Sincap. O da genç! Onu yarışa yazdırabilirsiniz! Orman Kibarlarını o temsil eder işte!

Koca Oğlan omuz silkti:

– Uyanıklık etmeye çalışma kızım. Bebek Berk çok küçük. Balıklar yutuverir onu suda.

Koca Oğlan, göğsünü kabartarak ekledi:

– Hem de sen kabile reisinin kızısın. Kabilenin şerefini korumak sana düşer.

Minik Sincap patladı:

– BEN YÜZME BİLMİYORUM DİYORUM SİZE! Niye bana daha önce yüzme öğretmediniz?

Koca Oğlan kaşlarını çattı.

– Bizim atalarımız kurbağa değil yavrucuğum! Ben çağdaşıktan yanayım ama geleneklerimize de saygı duyarım. Onun için sana ağaçlara tırmanmayı öğrettim.

Keçi Sakal tabiata aykırı bir yarışma düzenlediyse bu benim kabahatim değil.

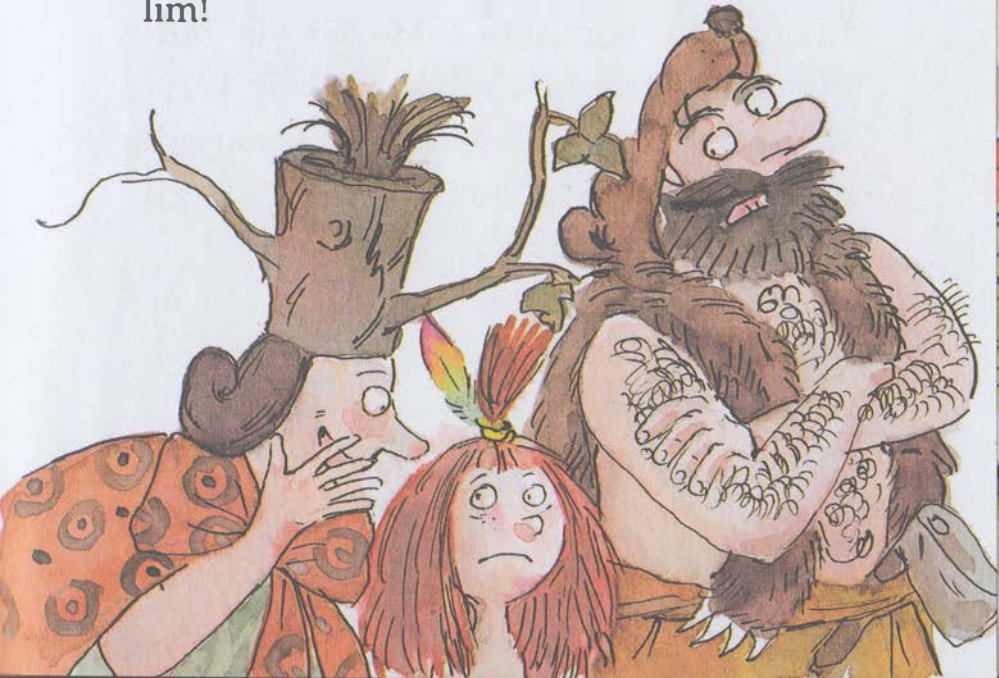
– Ama gülünç olacağım, diye sızlandı Minik Sincap. Herkes benimle alay edecek! Annesi kulağına fısıldadı.

– Tatlım, ben sana yüzme öğretebilecek birini biliyorum...

Minik Sincap birden çok yorgun hissetti kendini. Artık mücadele edecek gücü kalmamıştı. Mırıldanarak sordu:

– Kimmiş o, anne?

– Kuzenin Temiz Tırnaklı Dört Göz, tatlım!

Ve Ben Tek Başıma

Minik Sincap, gölün kıyısında dolanıp duruyordu. Sonunda sakın bir yer bulmuştu. Kabilelerin kamp kurdukları yerin uzağında, çamurlu, küçük bir su kenarıydı burası. Göz ucuyla Minik Sincap'ı izleyen bir ördek dışında kimsecikler yoktu.

– Dört Göz'e soracaktım, bana yüzme öğretir misin diye! Daha neler! Şu ufacık ördekler başlarının çaresine bakabiliyor da ben mi bakamayacağım? Bir ördek kadar kafamız çalışıyordur herhâlde.

Minik Sincap, son derece temkinli bir şekilde göle girdi. Her adımında su bacakları boyunca biraz daha yükseliyordu.

– Dünyanın bütün kurbağa yavruları adına! Bu normal değil! Suyun üzerinde durmam gerekiyordu!

Ama yok. Minik Sincap suyun üzerinde durmuyordu. Ayağının yere bastığını biliyordu ama yine de korkuyordu. Hem de çok korkuyordu. Sanki karnında koskoca bir taş vardı ve onu gölün çamurlu dibine çekmeye çalışıyordu.

Su göbeğini ıslatmaya başladığında, suya girmekten vazgeçti.

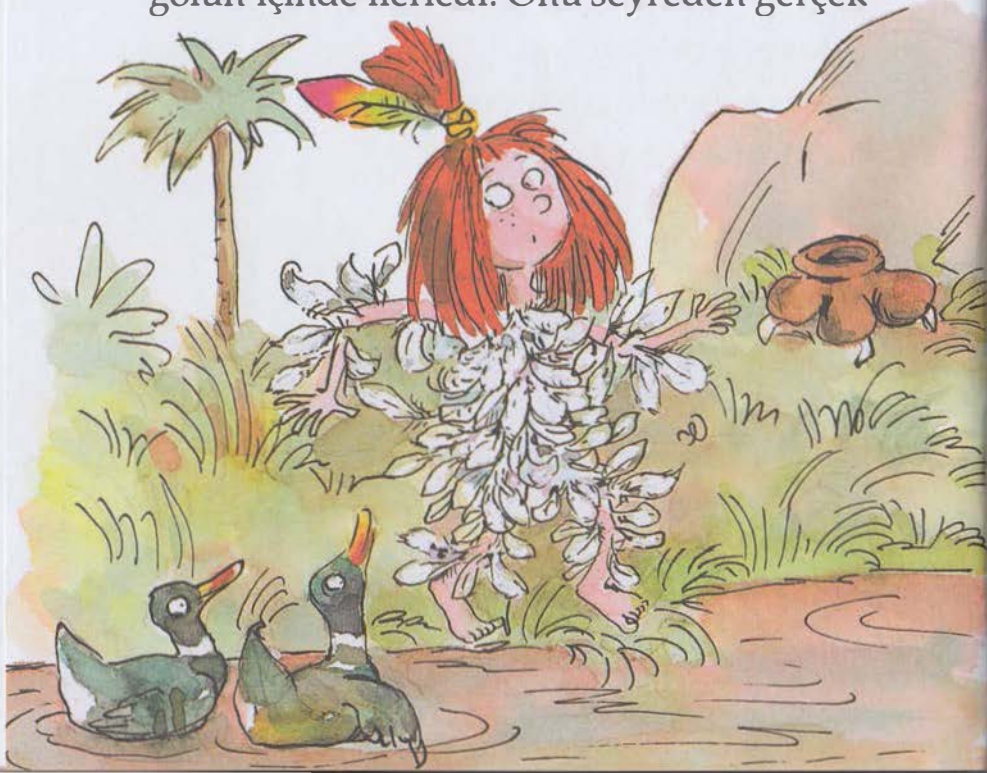

– Amma aptalım! Tabi ya! Ördekler suyun üzerinde duruyorlar çünkü onların tüyleri var! Bir deneyelim bakalım...

Minik Sincap, çabucak, sazlara takılmış ördek tüylerinden topladı. Sonra bunları, bitkilerin yapışkan özsularını kullanarak vücuduna yapıştırdı.

– Bu tüylerle komik oldum ama yarın boğulursam daha da komik olurum...

Dev gibi bir ördek kılığında, salına salına gölün içinde ilerledi. Onu seyreden gerçek

bir ördek, manzarayı çok ilginç bulmuş olmalı ki bağırdı:

– Vak, vak, vak!

– Ne vak, vak, vak? Bak eğer dalga geçiyorsan....

Su omuzlarını ıslatmaya başlamıştı bile ama Minik Sincap hâlâ suyun üzerinde durmuyordu. Dahası gölün balçıklı tabanında ayağı kayıverdi ve glup! Koca bir avuç dolusu su yuttu. Hem de nasıl pis bir su! Üzerinden çamurlar aka aka gölden çıktı. Bir yandan da öksürüyordu. Hatta ağzından bir kurbağa bile tükürdü!

Minik Sincap ağzını silerek heyecanla haykırdı:

– Kurbağalar! İşte çözüm bu! Amma aptalım! Kurbağalar çok iyi yüzüyorlar çünkü palet gibi ayakları var! Bana da aynısından lazım!

Minik Sincap, iki büyük yapraktan kendine dev boyutlarda paletler yapıp küçük sarmaşıklarla onları ayaklarına bağladı.

Haydi, tekrar suya! Suyun yüzeyine uzanarak ayaklarını çırpmaya başladı... Şlap, şlup, şlap.... Yok, olmamıştı. Paletler birbirine dolaşıyor, Minik Sincap bir türlü ilerleyemiyordu.

Cesareti kırılan Minik Sincap gölün kıyısına oturdu:

– Tamam, ne yapalım. Tek başıma bu işi beceremeyeceğim. Peki yarın korkup suya giremezsem ne olacak? Bütün kabilelerin önünde utançtan yerin dibine batacağım! Tek bir çarem var!

Dört Göz, Senden Bir Ricam Olacak!

Minik Sincap, Dört Göz'ün çadırının önünde durmuş, bir ayağından öbürüne yaylanarak sıkıntıyla bekliyordu. Sonunda cesaretini toplayıp içeri seslendi:

– Dört Göz, orada mısın?

Dört Göz, gözlerini kırpıştırarak başını çıkardı.

– Buradayım. Ne vardı?

Minik Sincap iç çekti: “Şu salyangoz kafalının kuzeni olduğumu düşündükçe...”

Öhö diye boğazını temizledi:

– Eee.... şey.... Dört Göz’cüğüm, biliyor musun.... neticede.... Bence senin çadırın gerçekten çok güzel olmuş!

Dört Göz’ün ağzı açık kalmıştı.

– Gerçekten mi?

– Tabi ki gerçekten! Bütün kabileler içinde en güzel çadır seninki!

Dört Göz’ün ağzı hâlâ açıktı. Minik Sincap endişelendi: “Galiba düşünüyor ama bu iyiye alamet mi ondan emin değilim...”

Dört Göz gözlüklerini düzeltti ve birden gözlerini Minik Sincap’ın gözlerine dikti.

Yüzünde mağrur bir gülümseme vardı:

– Benden bir şey isteyeceksin, değil mi?

“Eyvah!” diye düşündü Minik Sincap.

Foyam meydana çıktı! Ama nasıl anladı ki!

– Eveen, sevgili kuzenim, senin için ne yapabilirim?

“Benim için gidip insan yiyen karıncaların yuvasına kendini gömebilirsin!” demeyi düşündü Minik Sincap. Ama gözlerini yere indirerek şöyle cevap verdi:

– Şimdi şöyle.... acaba bana.... yani...
Yüzme öğretebilir misin? Yarınki yarışma
için...

Dört Göz, yine havalara girdi:

– A, tabi, anlıyorum! Herhâlde benim ne
kadar iyi bir yüzücü olduğumu duydun.
Bütün Sudan Çıkmazlar iyi yüzücüdür za-
ten. Ama söylediklerine göre sizin Orman
Kibarlarının yüzmeyle pek arası yokmuş,
öyle mi?

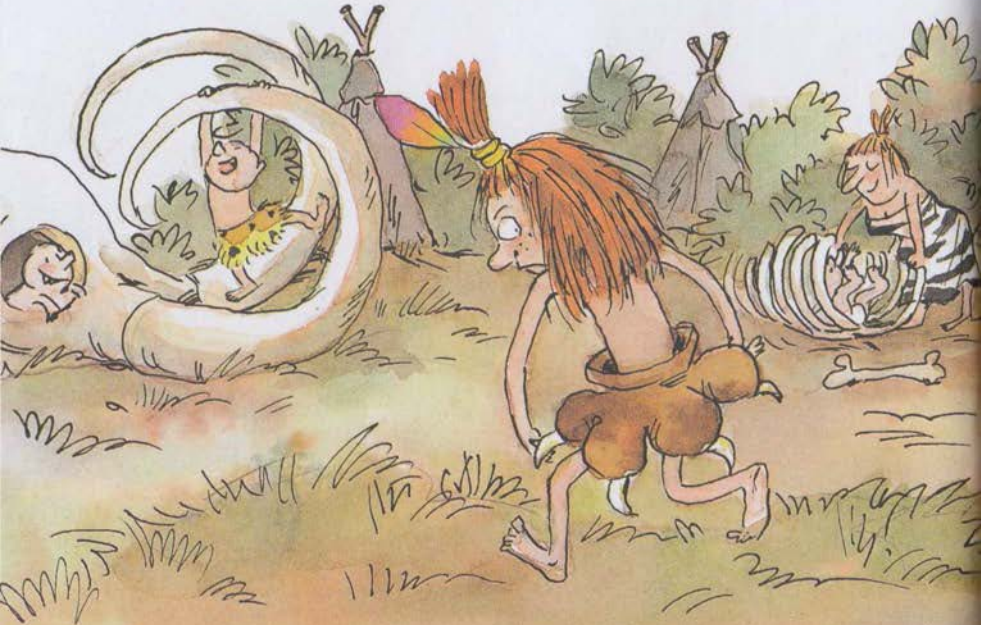
Minik Sincap'ın yüzünü ateş bastı. Elleri
titriyordu. “Şunun gözlüklerini alıp bu-

run deliklerinden içeri tıkıversem.” diye düşündü. Dönüp ağır adımlarla oradan uzaklaşmaya başladı.

– Tamam. Ne yapalım? Bana yardım etmek istemiyorsan yapacak bir şey yok Dört Göz. Ben de vururum kendimi yollara o zaman. Gider tek başıma ormanlarda yaşarım. Orada vahşi hayvanlar yer beni. Benden geriye küçük bir kemik yığınının başka bir şey kalmaz. Bütün dünya unuttur beni. Böylece kabilem de benim yüzümden rezil rüsva olmaktan kurtulmuş olur.

Dört Göz olduğu yerde doğruldu. Ço-

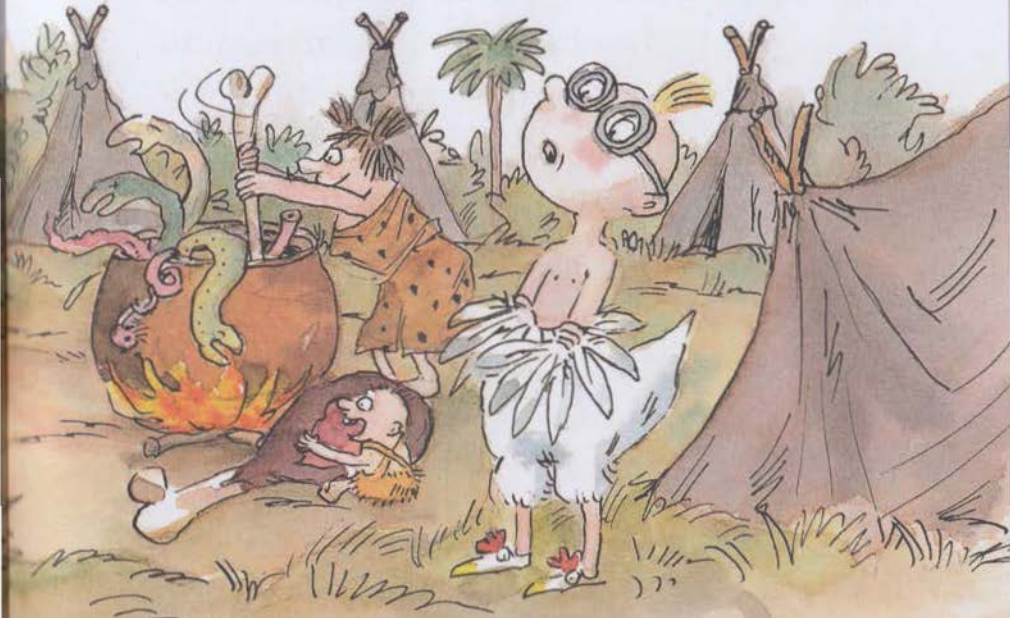

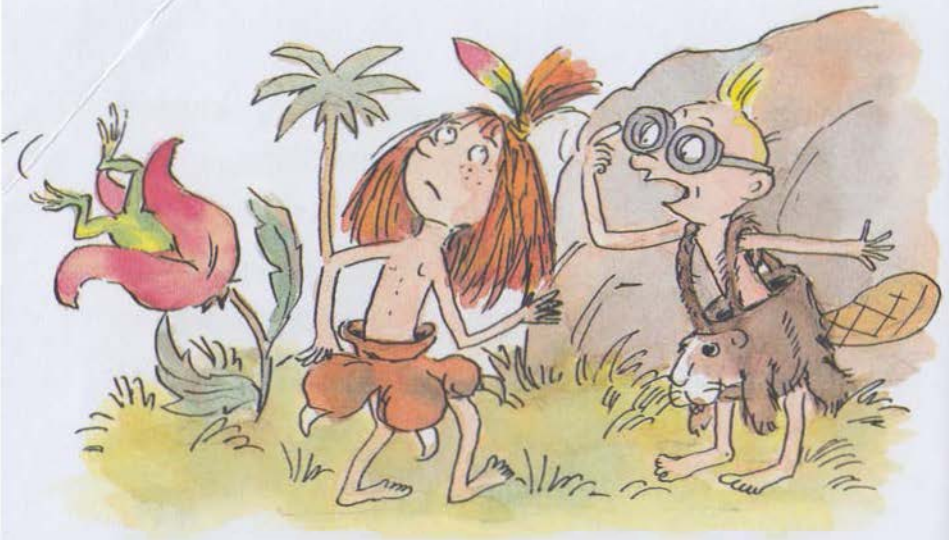
mak gibi dimdikti. Çenesini yukarı kaldırmıştı. Bir bilge edasıyla şöyle dedi:

– Minik Sincap, akrabalar birbirine yardım etmelidir! Sana yüzme öğreteceğim tabi ki. Sen bir karpuz gibi yüzüyorsun, bense bir okyanus balığı kadar çevik ve süratliyim. Onun için sana biraz vakit ayırmam normaldir. Kuzenler arasında böyle şeylerin lafı olmaz, değil mi Minik Sincap'cığım!

Minik Sincap dişlerinin arasından homurdandı:

– Çok teşekkür ederim DörtGöz'cüğüm...

Yüzme Öğretmeni Dört Göz

Dört Göz ile Minik Sincap, kampın iyice uzağında, gölün kıyısında buluştular. Dört Göz, kunduz postundan süper mayosunu giymişti. Minik Sincap etrafı gözetliyordu. Ya bir gören olursa! Rezil olurdu. Minik Sincap, Dört Göz'ün her sözünü yerine getiriyor! Olacak iş değil!

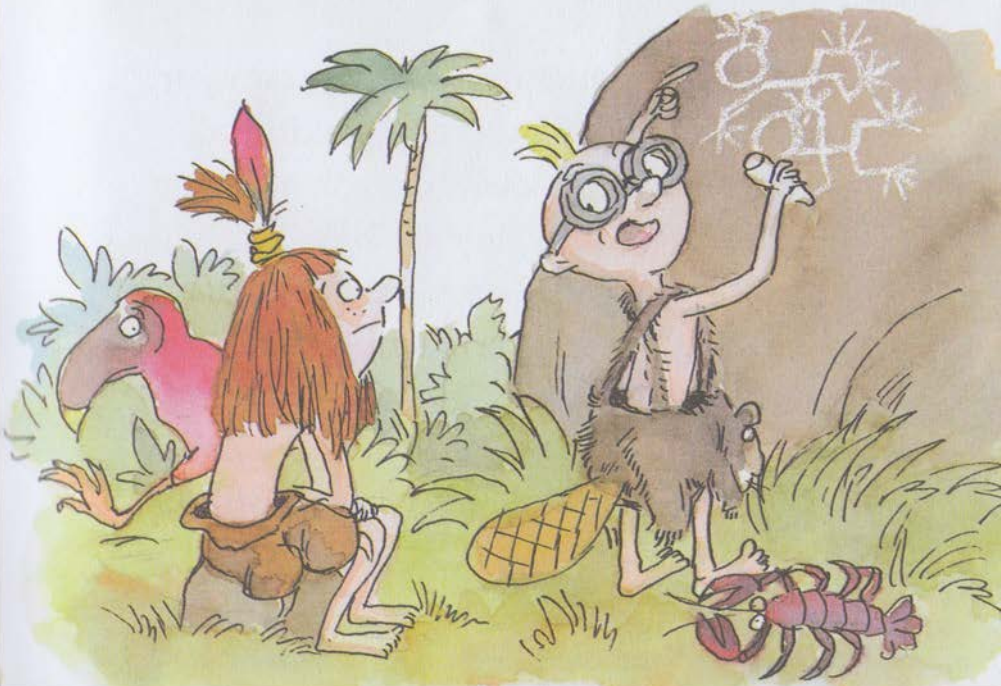
– Minik Sincap, etrafına değil bana bakacaksın, dedi sertçe Dört Göz. Yüzmeyi öğrenmek istiyorsan benim her dediğimi yapacaksın. Anladın mı?

Minik Sincap, iç çekerek evet anlamında başını salladı. Başka seçeneği yoktu.

– Tamam, diye tekrar söze başladı Dört Göz. Önce, teori: Otur.

Dört Göz, beyaz bir çakıl taşı alıp bir kayanın üzerine bir şeyler çizmeye başladı.

– Biz Sudan Çıkmazlar, birçok yüzme tekniği geliştirdik. Bunu yaparken hep hayvanlardan esinlendik. Mesela susamurunun sakın sakın sırtüstü yüzüşü, acelesi olan bir kurbağanın kollarını ve bacaklarını dört yana açarak yüzüşü...

– Ben onu denedim. Bir işe yaramıyor, diye atıldı Minik Sincap elini kaldırarak.

– Minik Sincap, evladım, söz almadan konuşma! Nerede kalmıştım! Ha evet. Ayrıca bir de açlıktan ölen bir yunusun yüzmesi vardır. Sanıyorum yarış için senin bunu öğrenmen gerekecek. Bu en hızlı stildir! Giy şunu.

Dört Göz, Minik Sincap'a yemyeşil bir

mayo uzattı. Minik Sincap, uzatılan mayoyu iğrenerek tuttu:

- Ne bu?
- Timsah. Pulları sayesinde suyun üzerinde kayacaksın!
- Ama çok çirkin bu!
- Şu simidi de geçir beline.
- Ama... Bu çok pis kokuyor!
- Boa yılanının bağırsağından yaptım

onu. İçi hava dolu. Senin suyun üzerinde durmana yardımcı olacak. Şimdi, haydi suya!

Dört Göz, kuzenini gölün suyuna itti. Korkuya kapılan kurbağa yavruları etrafa kaçıştılar.

– Minik Sincap açlıktan ölen yunus yüzmesini iyi öğrenmek için kendini ne olarak hayal etmen lazım, söyle bakalım?

Minik Sincap, boa yılanı bağırsağına sıkı sıkı yapıştı:

– Ne bileyim? Açlıktan ölen bir yunus olarak herhâlde?

– Aferin! Minik Sincap, çabuk öğreniyorsun! Şimdi de gölün öbür ucunda küçük bir balığın saklandığını düşün.

Minik Sincap bütün gücüyle hayal etti:
“Ben dev bir köpekbalığıyım. On günden
beri hiçbir şey yemedim ve şimdi şu salak
kuzenimi bir lokmada yutacağım!”

– İşte böyle, Minik Sincap, diye sevinçle
bağırdı Dört Göz. Yüzünde öfkeyi okuya-
biliyorum. Şimdi, kendini suyun üzerine
bırak...

– Batarım ama!

– Korkma, batmazsın. Ben seni tutuyo-
rum.

“Ne hâllere düştüm Yarabbi...” diye
düşündü Minik Sincap suyun yüzeyine

uzanırken. “Hayatımı řu gözlüklü kunduz bozuntusuna emanet ediyorum!”

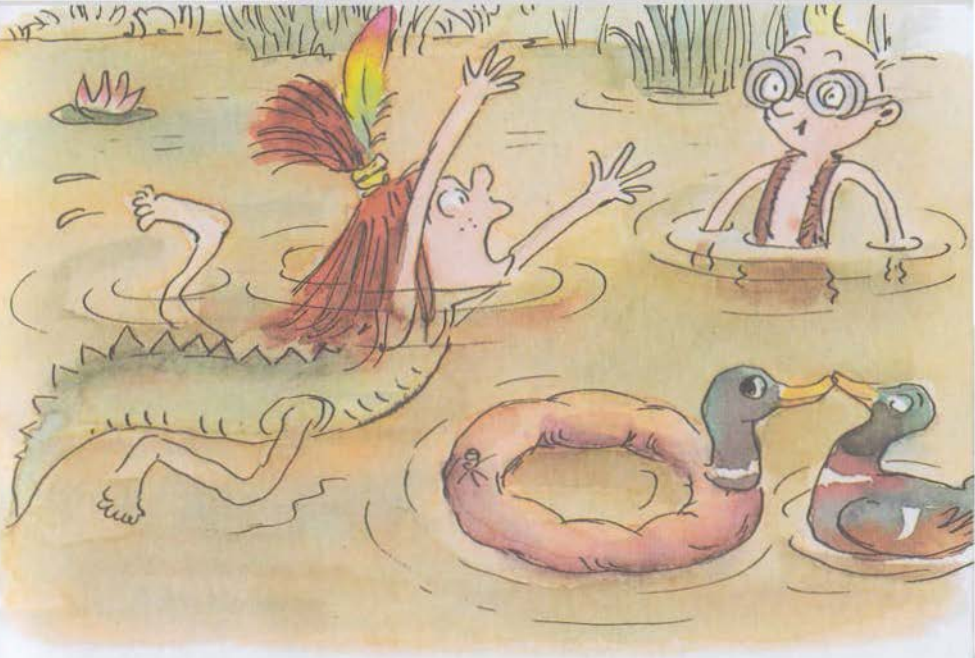
O gün akşama kadar Dört Göz öğrencisine nasıl kulaç atacağını, nasıl ayaklarını

çırpacağını, burnundan su yutmaktansa ağzından nefes alması gerektiğini ve yüzmeyle ilgili daha birçok şeyi öğretti.

Minik Sincap önce başaramadı, tekrar denedi, sonra bir daha denedi, sonunda öğrendi ve hatta simidini bile çıkardı.

Birden başını kaldırdı: Dört Göz dikilmiş

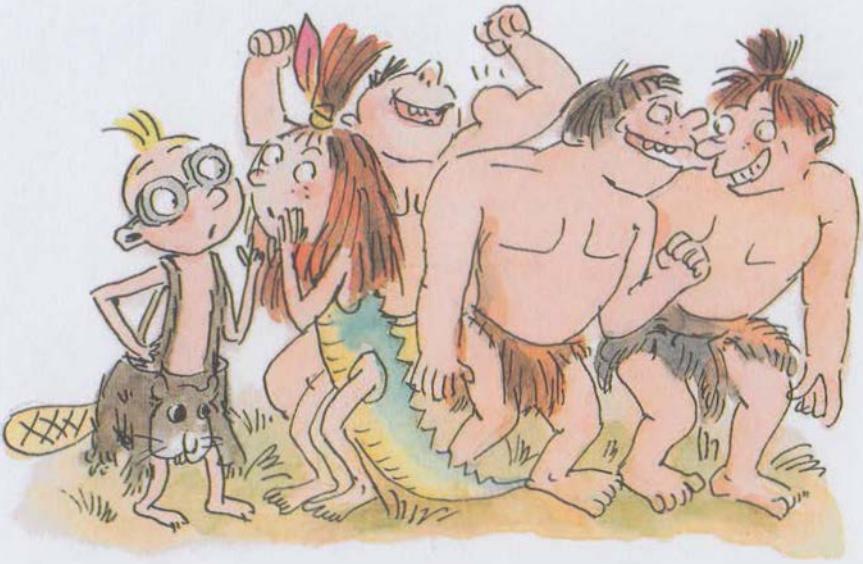

onu izliyordu. Su beline geliyordu ve Minik Sincap'ın birkaç metre ötesindeydi.

– Dört Göz, sen hem orada durup hem de beni nasıl tutabiliyorsun? Ama... ama...
YÜZÜYORUM BEN!

– Yüzüyorsun tabi, Minik Sincap! Yüzüyorsun işte! Sana süper bir yüzücü olduğumu söylemiştim. Şimdi aynı zamanda süper bir yüzme öğretmeni olduğumu da öğrenmiş oldun!

Minik Sincap yüzüyordu! Az daha kuzenini öpecekti! Yok, o kadar da değil canım!

İyi Olan Kazansın!

Ertesi sabah, bütün kabileler koşup yeşil gölün etrafında toplandılar. Yarış başlayacaktı. Yarışçılar, başlama çizgisine yaklaştılar. Minik Sincap, bütün hareketleri kafasında tekrar ediyordu. Dün hava kararıncaya kadar çalışmıştı. Bir yandan da öteki yüzücüleri izliyordu.

Alçak sesle Dört Göz'e sordu:

– Baksana, amma güçlü kuvvetliler! Dağ gibi adamlar bunlar yahu!

– Daha iyi ya, diye cevap verdi Dört Göz.

Biz daha şanslıyız. Biz yılan balıkları gibi inceciğiz. Onlar ise kendinden fazla emin çam yarmalarından başka bir şey değiller.

Keçi Sakal anons yaptı:

– Yüzücüler yerlerini alsınlar!

Her kabile kendi sporcusunu alkışladı. Yüzücüler itişip kakışarak başlama çizgisine sıralandılar. Bazıları aslan gibi kükrüyordu.

Minik Sincap onlara bakmamaya çalışıyordu.

Kendi kendine devamlı tekrar ediyordu:
“Ben açlıktan ölen bir yunusum,
ben açlıktan ölen bir yunusum,

gölün öbür ucunda saklanan küçük bir balık var...”

Orman Kibarlarının onun için tezahürat yaptıklarını duydu:

– En büyük Minik Sincap, başka büyük yok!

Keçi Sakal bastonunu kaldırdı:

– Yerlerinize... hazır... suya dal!

Nasıl yani “Suya dal!”? Minik Sincap paniğe kapıldı. Suya dalmayı öğrenmemişti

ki! PLOF! Yarışmacıların hepsi balıklama suya atladılar. Minik Sincap ise bildiği gibi atladı suya. Yani hop popo üstü! Foooooş!

Birden, Dört Göz'ün öğrettikleri bir bir kafasında canlanmaya başladı:

– Ben açlıktan ölen bir yunusum! Ben açlıktan ölen....

Kopkoyu suları kulaçlayarak bütün gücüyle ileri atıldı. Yüzmek ne güzel şeydi!

Kendini gerçekten yunus gibi hissediyordu! Üstelik, pullarla kaplı mayosu sayesinde suda rahatça kayıp gidiyordu. Minik Sincap gözlerine inanamıyordu. Ötekilere yetişmişti bile! Aslında olan şuydu: Öteki yüzücüler ikide bir tekme tokat birbirlerine girdiklerinden hızları kesiliyordu.

Artık gölü yarılamışlardı. Minik Sincap, iki tane irikiyım yarışmacıyı geçmeye çalı-

şıyordu ama onlar Sincap'ı aralarına almış, geçmesine müsaade etmiyorlardı! Minik Sincap saldırıya geçti. Birine diş geçirdi, öbürüne çimdik attı! Çam yarmaları çığlık-lar atarak döndüler:

– Ay! Bu ne ya!

Minik Sincap, şaşkınlıklarından yararlanarak yanlarından geçip gitti. İşte o anda, yalnız olmadığını hissetti... Çamurlu suyun

içinde, yanı başında kıvrıla büküle ilerleyen, uzun, yeşilimsi bir yaratığı seçebildi gözleri. Az daha kalbi duracaktı: Bu bir TİMSAH'tı! Hem de DEV gibi bir timsah! Gölde gerçekten bir canavar vardı! Üstüne üstlük yan bakışlar atarak Minik Sincap'a sürtünür gibi de yapıyordu bu canavar.

– İnanamıyorum, dedi Minik Sincap. Bu hayvan beni dişi timsah zannetti! Aman Allah'ım!

Korkuya kapılan Minik Sincap, iki kat hızlı kulaç atmaya başladı, hızlandıkça hızlandı! Farkına bile varmadan öteki yarışçıların hepsini geride bırakarak bitiş çizgisinden geçti ve koşarak sudan çıktı.

Seyirciler çılgın gibi alkışlıyorlardı onu! En başta da Orman Kibarları! Ama Minik Sincap onları duymuyordu bile. Yaklaşmakta olan öteki yüzücüleri uyarmak için canhıraş bağıırıyordu:

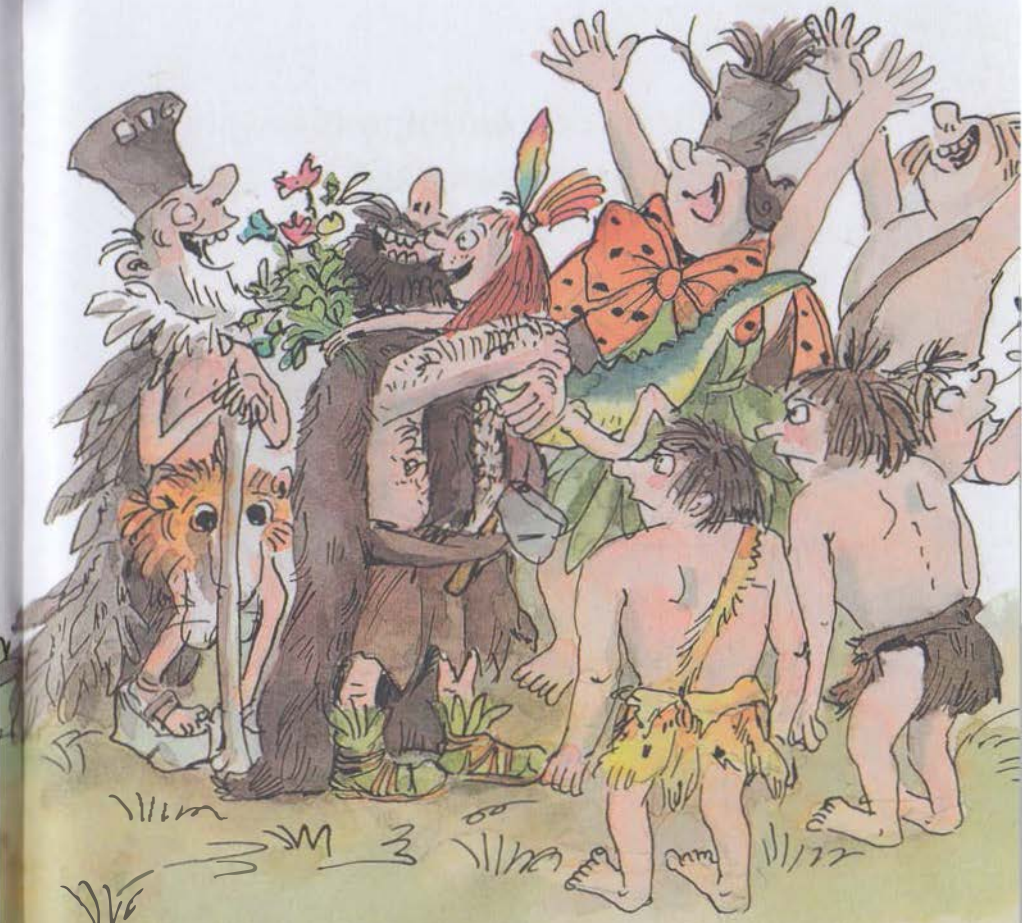
– Çıkın sudan! Çabuuuk! Acele edin! Suda bir....

Ama seyircilerin coşkulu bağırışları yüzünden sesini duyuramıyordu. Koca Oğlan ne kadar iftihar ediyordu!

– Kızıma bakın! Hem yarışı kazandı hem de öteki yarışmacılar için tezahürat yapıyor! İşte sportmenlik diye ben buna derim!

Dört Göz yarışı ikinci bitirdi. Ama garip bir hâli vardı. Kıyıda, suyun içine oturmuş soluklanıyordu. Sonra ötekiler de geldiler. Gözlerine inanamıyorlardı. Onlar öne geçmek için birbirleriyle boğuşurlarken bu iki yeni yetme hepsini geçmişti işte!

Orman Kibarları kıyıda birbirlerine sa-

hlanıyorlardı.

Koca Oğlan, kızına bir demet çiçek verdikten sonra onu kılı göğsüne bastırdı:

- Aferin benim kızıma! Babasını mahcup etmedi! Ama.... Kuzenin Dört Göz ne yapıyor orada?

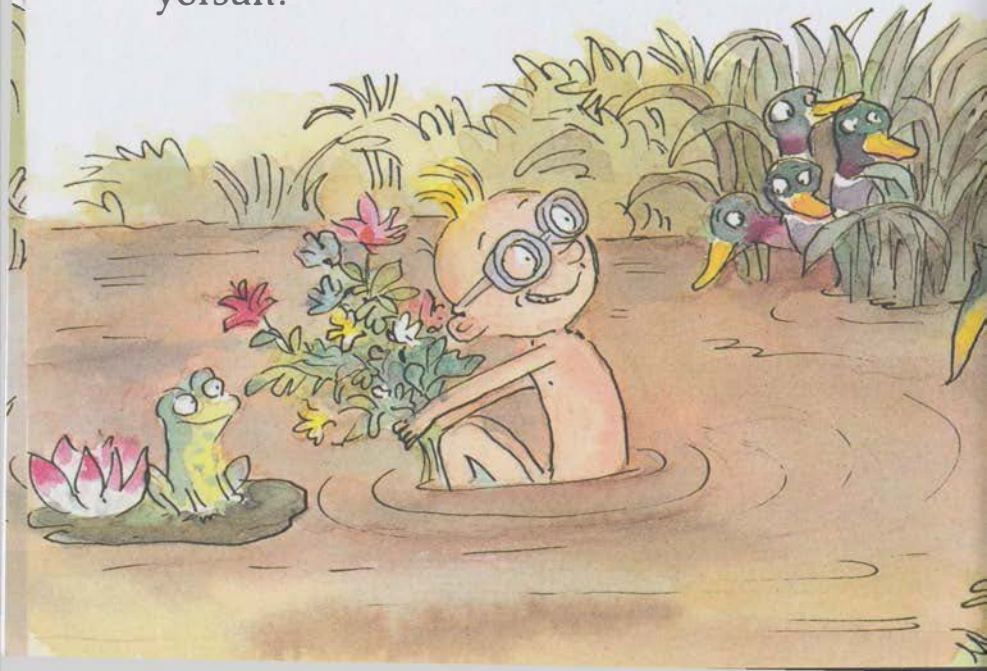
Minik Sincap, Dört Göz'ün yanına gitti.
Dört Göz, hâlâ suyun içinde oturuyordu.
Yüzünde bir dehşet ifadesi vardı.

Minik Sincap ona doğru eğildi:

– Neyin var kuzen?

– Korkunç bir canavarın saldırısına uğradım! Yemyeşildi, diye açıkladı Dört Göz.
Gözleri korkudan büyümüştü. Çenesinin
üzerime kapandığını hissettim! Anlatsam
kimse inanmaz...

– Ben inanıyorum, diye cevap verdi Minik Sincap. Ama sen neden sudan çıkmıyorsun?

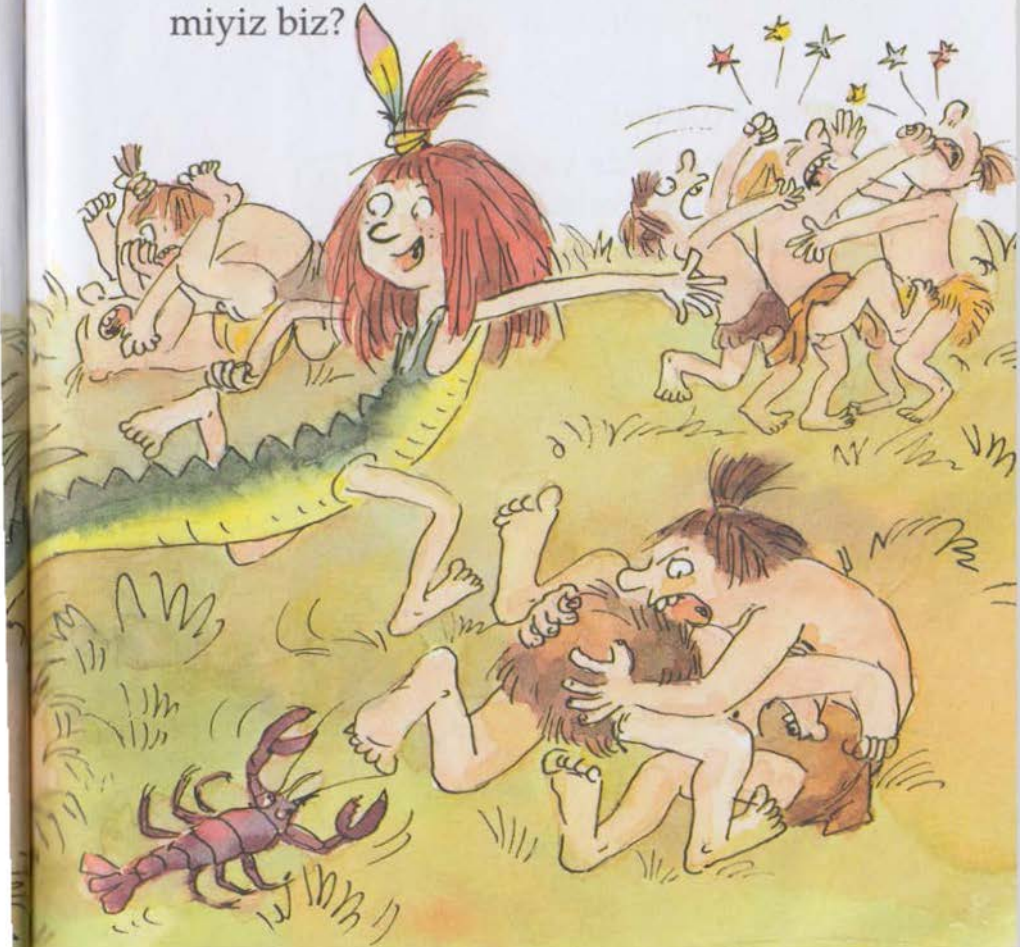

Dört Göz kızardı:

– Canavar tam beni ısıracakken yana kaçmayı başardım ama mayomu kaptırdım!

Minik Sincap gülmesini zor tuttu:

– Tamam, bekle beni. Gidip sana giyecek bir şeyler getireyim. Sana biraz yardımcı olayım. O kadar olacak artık. Akraba değil miyiz biz?

Bertrand Fichou

1962 yılında Caen'da doğdu. Üniversitede edebiyat ve gazetecilik okuduktan sonra basın dünyasına girdi. Hâlen Fransa'da Youpi dergisinin editörüdür. Editörlüğün yanı sıra birçok hikâye yazmaktadır. Hikâyeleri Bayard Jeunesse'in dergilerinde yayınlanıyor.

Anne Wilsdorf

Şu an İsviçre'de yaşayan çizer çocuk kitapları resimliyor. Eserleri Fransa'da Bayard Jeunesse ve Kaléidoscope tarafından yayınlanıyor.

